

srce vskoprnelo po tebi, vredna si bila junaške ljubezni, — takrat si lesketala med Srbskimi devami, kakor solnce leskeče med nebeškimi zvezdami, a srečen je bil, kdor je smel bližati se ti, jaz pa sem bil naj-srečnejši, kajti takrat si me rada imela sè svojimi usti“ — zamolčal se je, zamišljenost je nenadoma pooblačila mu oko.

„A v srci ne, Milan?“ — povprašala je sultanica s takim glasom, da je stresnil se vojvoda, spomnil ga je nje glas na večere v Prizrenu; in nagnila se je k njemu, kakor bi tudi njo bil zmogel spomin, in ko je zopet bila vsklonila glavo, odgrnil se je zavoj na pol z njenega obličja — slučajno, da je Milan lahko videl nje rosno okó.

(Dal. prih.)

Naši dopisi.

Iz Rusije 3. junija. —η.— Noben zgodovinar prihodnjih časov ne bo v stanu opravičiti, kar je Anglija poslednji dve leti pregrešila; ona bo dajala težak odgovor pred sodbo zgodovine: njeno vest teži Bulgarsko klanje, Srbski in Črnogorski boj, Ruska vojska s Turčijo. Vsega tega klanja in prelivanja človeške krvi bi ne bilo, ko bi bila Anglija odkritosrčno prijela tiste sicer malovažne predloge, katere je Rusija stavila v svojem prav slovansko-nesebičnem miroljubiji. Slovanska skromnost se nikdar v zgodovini v mednarodnih odnošajih ni tako sijajno pokazala, kakor naše dni v Slovansko-turškem vprašanji: vojska je s Turčijo, z narodom, katerega vodi surovi verski zakon in prirojena ljutost in krvoločnost, ki človeških pravic ne pozná, mednarodne pravice le na jeziku ima, v dejanji pa nikdar nikoli ne spolnuje. V tej vojski Rusija ne praša sebe, kaj bi bilo njej koristno iz vsega tega, kar ona more storiti; ona le praša, kaj je pristojno blagodušnemu narodu, kaj je prijetno bližnjim in daljnim prijateljem in nasprotnikom. Rusija ima brodovje veliko bolj močno nego Turčija. Če je Turčija smela objaviti blokado Črnomorskih pristanišč, Rusija bi lahko svojo floto poslala k Turškim bregovom Sredozemnjega morja in razbila bi Turške bronenosce in druge vojne ladije. Al Rusija ne samo tega ne misli storiti, ampak prepovedala je tudi morsko ropanje tako, da Turške trgovske ladije svobodno plavajo, kodar hočejo. S tem blagodušnim postopkom je Rusija hotela pokazati, da v vojski s Turčijo se ona ne stavi na eno in isto stopinjo s svojim divjim protivnikom, od druge strani pa je ona hotela tudi ugoditi Angliji, s katero se pogaja za Evropejski mir. Angliji je veliko na tem ležeče, da Sueški kanal ostane v strani od vojske; Rusija jej je v tem ugodila. Rusija je gotovo Angliji še več po volji storila, kakor sem Vam že pisal. Ali v tem se bo najbrže spet pokazalo, kako resnično je, da Slovana je treba suvati naprej k temu, do česar ima pravico, drugače v svoji neizmerni skromnosti se vedno bojí, da, polastivši se svojih pravic, morda naredil bi krivico sosedu. Težko da ne bo Anglija primorala Rusijo, da se odreče vendar na zadnje tej preveliki skromnosti. Anglija kričí na glas po Evropejskem miru, pa se jej sline cedé po Evropejski vojski. *) Novejša poročila silno sumičijo Beusta, da je v Angležki mreži ter si na vse kriplje prizadeva v to mrežo zaplesti Avstrijo in Francijo. Res! krasen prizor bo to: prvi dve katoliški državi v zvezi z Anglijo, katere kralj je nekdanj prejel častno imé „branitelja svete vere“, se bodo vojskovale in kristijansko kri prelivale zoper kristijane za zakletega sovražnika kristjanske vere, za ljubega Turka! Je li to mogoče?

*) Ta beseda je pač pravo zadela.

Vred.

Magjarom in Avstrijskim nemčurjem ni to samo mogoče, ampak bilo bi jim jako prijetno, vsaj oni ne samo proti Rusiji divjajo, ker se boruje za kristijane, ampak danes raji ko jutri bi začeli vojsko zoper njo. — Kranjski deželni zbor je razpuščen, nemčurjem se po besedah Ljubljanskega „Turškega lista“ sline cedé po Peštanskih škandalih Turškim softam na čast, zato jim je treba večine v deželnem zboru, katera bi ropotala proti Rusiji, slavo pela Turškim bašibozukom in pomagala bi Avstriji stisniti v roko meč za Turka proti kristijan. Nas tukaj v Rusiji je ta novica zeló osupnila, vendar se nadjamo, da naši Kranjski Slovenci, katerim razvaline okoli cerkvá še pričajo, kako so Turki nekdanj njihove pradede v cerkvah morili, se ne bodo podali prijateljem Turškim, ne bodo skrunili svoje kristijanske vesti, svoje človeške časti in svojega slovanskega imena, ampak pokazali bodo, da so pošteni rodoljubi in volili bodo svoje že izkušene narodne poslance, katerim srce híje za svoj kristjanski Slovenski narod.

V Gorici 10. jun.. — Že več ko 15 let nismo imeli tako mirnih volitev za mestno starešinstvo, kakor letos; vršile so se pretekli teden. V 3. volilnem razredu so izvoljeni (prejšnji starešine) gg. dr. Maurovič, dr. Ed. Seiz in Iv. Covacig; v 2. volilnem razredu grof Ant. Attems (nov) in v 1. razredu gospodje dr. Verzegnassi (star) in dr. J. Battiggi (nov). Vsi so izvoljeni enoglasno ali malo da ne enoglasno. Agitacije ni bilo nikake; nasprotnih kandidatov ni bilo. To je lepo, da se je strast v Gorici ulegla. Sicer pa je šlo letos manj volilcev volit, ko prejšnjih let. — Delo za novo pokopališče — o katerem sem že večkrat poročal — je pričeto. Ko so tla ravnali, našli so mrtvaške kosti; bil je namreč ondotni prostor odmenjen za pogrebanje vojakov za časa francoskih vojsk. — Povedal sem uni pot, da je bil gospod nadvojvoda Albrecht v Ogleji. Pozneje je podaril za ondašnji starinski muzej 100 gold. Ta muzej, ki bo s časom dika Oglejskega mesta, vse naše dežele in Avstrije, bil je ustanovljen leta 1873., in že takrat je blagi nadvojvoda nekaj za-nj podaril. — Vročino imamo hudo; 25° R. v senci kaže gorkomer. — Polje je krasno. Sviloprejke pa gredó mnogim pod zlo. — Čudno nasprotje zapazujemo že nekaj let v Gorici — središči rajske dežele, dežele sadjerejske in po nekaterih stranéh vrtu podobne. Vsega pridelujemo, prav zgodnjih pridelkov imamo; — ali imamo jih samo, da jih gledamo, kako jih na krasnem našem trgu skladajo in odpravljajo na — železnico. Češnje, grah, fižol, krompir — vse gre proč, — v Ljubljano, Gradec, na Dunaj in Bog si ga vedi kam še; samo ostanki so za nas domačine, — in še te moramo večkrat kupovati od prekupčevavk; na vsak način primeroma — drago. — Papeževo 50letnico so po naši deželi tudi na kmetih sijajno obhajali sosebno v Lahih. — V Gorici so zdaj sodnijske obravnave s porotniki. Dne 6. t. m. je bil k smrti obsojen nek A. Bolko (Kravos) iz Ajdovskega okraja domá, ki je svojo zakonsko ženo umoril. — Še neko čudno prirodno prikazen naj objavim. Čudimo se včasih, da — po dolgi suši — na pr. jablani pozno jeseni cvetó; jez sem te dni še nekaj bolj čudnega zapazil. Nekaj časa pred Veliko nočjo sem dobil lonec rêzede, katero so držale po koncu tri v prst zabodene páličice. Kakošne so bile izprva te paličice, nisem gledal, al to sem videl, da so se pozneje tako posušile, da se jim je lub povsod razpokal in po večem odpadel. In ko je nazadnje tudi rezêda že skoraj usihala, — poganja zdaj ena omenjenih paličic, lepo, čvrsto zeleno perje. Kake sorte lesú so

palčice, ne morem poznati. Sredico (stržen) imajo debelo.

Iz spodnje Idrije 7. jun. — Naj oznanim iz spodnje Idrije in spodnjih Kanomelj častitim bralcem „Novice“ naše velike nadloge, katere moramo že okoli sto let trpeti. Al še sedaj ni podobe, da bi milejše solnce, solnce pravice pred naša tla posijalo. Po naših izkazkih od leta 1868. do leta 1876. je dokazano, da je v tem času pri 50 bližnjih posestnikih veliko živine, in sicer 4 konji, 4 voli, 14 krav, 3 junice, 177 telet, 69 kozá in 197 ovác poginilo; ovác in kóz sedaj od mesta Idrije za reko Idrijco po spodnji Kanomlji in spodnji Idriji do Tominskega okraja prav nič več rediti ne morejo, že v Masorih so nekateri kmetje pri reki Idrijci ob vse ovce prišli zaradi strupenega smradú od Idrijce. Sami rudarski gospodje morajo do dobrega prepričani biti o tem, da nam krave večidel le mrtva teleta delajo, kajti kupili so kravo za poskušnjo (probo), katero je neki rudar v hlevu pri gosp. Fr. Gabrijelu skozi 3 leta dobro krmil in marljivo gleštal; al brž prvo leto je krava porodila mrtvo tele, katero je bil rudar na tihem zakopal; drugo leto, ko je krava zopet mrtvo tele storila, ni hotel rudár teleta več zakopati, morali so ga konjederču prepustiti, al ukazalo se mu je, naj o tem teletu molčí, pa je prepozno bilo, kakor so „Novice“ v 23. listu 1876. leta že povedale. Vložili smo prošnjo sl. c. kr. ministerstvu poljedelstva 31. januarija 1877. naj bi se odvrnila škoda, ki jo naši živinorejci trpijo, in poslali smo tudi drug izkaz od gosp. Jan. Leskovca, v katerem je on sam sebi storjene škode na 3437 gold. cenil; tû ni všteta škoda družih gruntarjev, oni posestnik pa, ki največ škode trpi, v navedenem izkazu še vpisan ni, namreč Matevž Kavčič. Poslali smo drugi izkaz od leta 1868. do leta 1876., v katerem je vsa živina, katera je v omenjenem času poginila ali mrtvo tele storila, od župana spodnje Idrije vpisana, po katerem pride v tem času na gosp. Janeza Leskovca le 997 gold. Prejeli smo z Dunaja našo prošnjo nazaj, v kateri se nam naznanja, da pride maja meseca komisija preiskavat naše pritožbe. In res je prišlo 22. maja 6 tujih tujih gospodov ob 9. uri zjutraj v grad, in na poziv gosp. Jan. Leskovca grem tudi jaz z njim h komisiji, da vidim, kako da se dela in da potlej ne govorim, da on za gospode in le za se dela. Ker mene niso povabili, me menda tudi niso radi videli, al smel smo še vendar ostati. Vodja komisije nam je pred vsem bral namen tukajšnjega shoda. Potem poprime c. kr. viši rudarski svetovalec gosp. Marko Lipold besedo in nama pravi, da so slavni gospodje v Idrijo poslani, ki bodo preiskovali našo škodo; ako bodo le ti gospodje izkazano škodo pripoznali, jo vam hočem plačati, brez tega pa ne bodem denarja v vodo metal. Ako bi bil tudi jaz vladno povabilo dobil, bi tem besedam ne bil molčati mogel, ampak naravnost bi bil rekel: vsaj ste, gospod, imeli sami eno kravo skozi tri leta na skušnji pri g. Gabrijelu; lahko poveste, koliko telet ste priredili. Prvo tele je vam rudár skrivaj zakopal, in drugo leto, ko ga ni hotel sam zakopati, ste ga mogli konjederču prepustiti, to leto pa se je s tretjim teletom ravno tako godilo. Potem bila bi častita komisija vedela, kaj je resnica in kako po pravici odškodovati škodo. Dne 23., 24. in 25. maja so gospodje pri dotičnih posestnikih v spodnji Idriji in spodnjih Kanomljah hleve in krave pregledali in popisali, dne 26. maja pa v Idriji pri dotičnih posestnikih. Al nekateri poškodovanih so se 27. maja pri meni pritožili, zakaj da k njim niso prišli hlevov in krav ogledat in popisat; pritožili so se meni ravno tisti, ki so za škodo za poginena ali klaverna teleta eni po 10 gold., drugi po 5 gold. povračila dobili. To me je osupnilo in upanje podrlo do

tega, kar je glavni namen komisije. Povedal sem pri komisiji, da naš okraj Idrijski ima 10 županij in 1734 hiš; konjederčec pa ne dobí od vseh družih županij toliko mrtve živine, ko od teh 50 posestnikov. Al ni to dokaz, jasen kot beli dan, kaj dela strupeni smrad? Vsaj je še prejšnje čase toliko pravičnih profesorjev in zdravnikov neizmerno škodo pripoznalo, zato ne obupam, da bi sedanji, če so se prav prepričali, ovrgli, kar tirja Božja pravica.

Boštjan Leskovic.

Novomesto 5. jun. (*Nemčursko gospodarstvo.*) Mestna naša gospóska, ki se rada magistrat imenuje, nam je napravila na mestno hišo lepo uro. — To je vse hvalevredno. Al mnogo reči je, ki človeka silijo na premišljevanje: kaj dela ta magistrat? Če človek pride od Zagreba gori po mostu, vidi neke stopnjice, ki ga vodijo v mesto navzgor. Kamenitne so, vdelane na skale, in služijo večemu delu občinstva za najkrajšo pot med Kandijo, našim predmestjem in mestom samim. Al človek, ki ima skrb za zdrave svoje ude, ne upa si pogostoma todi hoditi, kajti kamenje leze tû že narezan, skala se trga od skale, tû manjka stopnjice, tam je človek, posebno otrok, v nevarnosti, da se ne prekucne navzdol, ker je ograja sém ter tje pretrgana. In še enkrat ponavljam, da to je občeno hojena pot — a se vendar nič ne popravi, že nad eno leto ne, kajti naša nemčurska inteligenca ima slabe oči, da niti najpotrebniših stvari ne vidi. Oglejmo si tudi drugi konec mesta. Tû je nek prostor nasajen s kostanji, kojega občinstvo rado imenuje „alé“, kar bi se drugače reklo tudi drevored. Čemu so po mestih drevoredi, to vsak vé; so pa tudi vredjeni tako, da zaslužijo to imé, da se ljudje spočivajo v njih in okrepujejo z zdravim zrakom. V našem mestu je pa letos vse drugače. Sedežev ni, ograje tudi ni; prost je ta prostor vsem božjim stvarém, ki živé in se gibati morejo, in — „horribile dictu“ — zato tudi ves neosnažen in umazan. Strašno smo primitivni! Da bi ti kostanji že donašali kak dobiček, radi bi odpustili mestnim očetom, da jih vsaj še stati pusté. Ker pa tudi tega ni, bilo bi boljše, da se še ta drevesa opusté, ako že nočejo napraviti sprehajališča, kakor se spodobi. Takih nerednosti pa je še več. Ugovarjati bi se utegnulo, da ni denarja. Vemo, da ga ni in da manjka „nervus rerum gerendarum“ Novomeški občini tako, kakor drugim. A če je vendar za drugo novcev, zakaj bi ga za reči ne bilo, ki so mestu jako potrebne. Lani so obljubovali in se pridušali, da bodo napravili Bog vedi kaj za mesto, a letos ni vsega skup nič. „Po njih sadu jih bode izpoznali“, pravi sv. pismo.

Dolenji Zemon na Notranjskem 10. rožnika. — Volitev volilnih mož v Bistriškem okraji bode 20. t. m. Pisatelj teh vrstic se čudi Jablanski županiji zaradi čudno napačnih imen, katerih ni v naši vasi. Ko pogledam imenik, ali sem vpisan ali ne, najdem se zapisanega „Josef Zadu“. Misli se mi vrivajo, da je to nalašč narejeno, vsaj vendar poznajo „koje boje“ je to imé. Zato opozorujem druge volilce, da naj pazijo. Pa vsaj so že naše „Novice“ zadosti nas podučile. Al to prošnjo imam, naj blagovolijo povedati nam: Ako oče ne more iti k volitvi, ali je veljavno, če svojemu sinu (prihodnjemu gospodarju) polnoletnemu dá pravilno narejeno pooblastilo? Sicer pa upam, da bode volitev dobro iztekla.

J. P. Šk.

Iz Ljubljane. — Okoli vlitev za deželni zbor suče se še zmirom najbolj politično naše življenje. Kakor se nam poroča, začno se prevažne volitve volilnih mož večidel vršiti prihodnji teden. Naši rodoljubi po deželi v občé vedó ceniti imenitno nalogo, ki jo jim naklada

blagor domovine, zato radostni čujemo, da noben pošten rodoljub ne drži zdaj križema rok.

— (Iz seje dež. odbora 9. junija.) Sklepom krajnega in okrajnega šolskega sveta v Krškem zaradi upeljave nemškega učnega jezika v 4. razred ljudske šole v Krškem in v 3. razred ljudske v Leskovci deželni odbor ni pritrdil, ker o tem določujejo učni načrti, kedaj in koliko se ima v tri- in štirirazrednih ljudskih šolah nemški učiti in podučevati. — Pogojem g. Martina Hotschevarja iz Krškega, da prepusti svoje nove poslopje le proti temu Krški občini za ljudsko šolo in za napravo meščanske šole v Krškem, da v štirirazredni ljudski šoli nemški jezik ostane obligatni učni predmet, v 4. razredu pa postane učni jezik, ter da mora biti v v meščanski šoli nemški učni jezik, in ta šola ostati za vse čase nemška meščanska šola, deželni odbor ni pritrdil zato, ker ni še rešeno važno vprašanje: kdo bo vzdrževal to šolo in plačeval stroške njene, ki bi znašali vsako leto več tisuč goldinarjev. Po postavi namreč naprava in vzdrževanje meščanskih šol je dolžnost celega šolskega okraja, to je vseh občin, ki bi morale po prikladah na davke skerbeti za plače učiteljev, za učne pripomočke, kurjavo i. t. d. Torej je treba sklepa vseh občin Krškega okraja in njih pritrenja, da se napravi v Krškem meščanska šola pod pogoji, ki jih Hotschevar stavi. — Prošnje za podelitev dveh Schellenburgovih štipendij za sprejem v Terezijansko akademijo na Dunaji izročil je deželni odbor vladi ter predlagal, katerim prošnjikom naj se štipendiji podelite.

— (O vpenitvi zemljišč zaradi uravnave gruntnega davka.) Maja meseca t. l. se je v naši deželi vpenilo 45 davkovskih občin z 54.822 parcelami, in sicer: v cenilnem okraji Kočevskem 2 občini z 8658 parcelami, v cen. okraji Črnomaljskem 3 občine z 8248 parcelami, v cen. okraji Krškem 3 občine s 5870 parcelami, v cen. okraji Novomeškem 4 občine s 5643 parcelami, v cen. okraji Ljubljanske okolice 2 občini s 4207 parcelami, v cenilnem okraji Kranjskem 6 občin z 4138 parcelami, v cen. okraji Postojnskem 3 občine s 3961 parcelami, v cen. okraji Kamniškem 6 občin s 3888 parcelami, v cen. okraji Logaškem 6 občin s 3843 parcelami, v cen. okraji Litijskem 6 občin s 3313 parcelami, v cen. okraji Radoljskem 4 občine s 3053 parcelami.

— Gosp. Fr. Povše, velecenjeni profesor na Goriški kmetijski šoli, je prejel od sl. ministerstva kmetijstva častni nalog, da v Istri pregleda govejo živino, posebno subvencijsko. Nastopil je, kakor se nam poroča, 1. dne t. m. nadzorno svoje potovanje ter ga dovršil do 1. avgusta, do katerega časa mu je po željah ministerstva deželni odbor Goriški dovolil dopust.

— (Čitalnični novi gostilničar) je v pondeljek zvečer odprl restavracijo svojo na prijaznem čitalničnem vrtu s soirêjo, pri kateri je sodelovala c. kr. vojaška godba. Občinstva se je zbralo mnogo, ki je bilo jako zadovoljno z izvrstno pijačo in okusnimi jedili. Gospodar in gospodinja sta tedaj z veliko pohvalo prestala prvo preskušnjo, ki jima za prihodnost zagotavlja dober vspeh. Da v postrežbi ni bilo vse tako, kakor bi moralo biti in si je gostilničar sam želel, tega kriv je bil menda podšuntani „strik“ natakarski, kateremu bo energični gostilničar v prihodnje že vedel v okom priti.

— (Čenče iz Ljubljane.) Ako pride človek s kmetov v Ljubljano, gotovo bo zapazil dve prikazni. Prva je mož z majhnim vozičkom, katerega pred sabo naprej rije pri tem vedno upijoč ali marveč pevajoč: „Sorbetino! Gefrorenes!“ Človek bi mislil, da stanujejo v Ljubljani sami Lahi in Nemci ali pa da Slovencem mož

ne ponuja svoje mrzle robe. Ne davno sem bil priča sledečemu prizoru. Kmetič gleda tak voziček in ko prodajalec zopet zakroži svoj „sorbetino“, pravi: Ej, to je čudna navada. Čemu ta človek po mestu oznanjuje, da ga srbi? Misli mar, da ga bo kdo popraskal? Naj se praska sam.“ — Druga prikazen je voz z umazanimi žaklji, ki se vsak dan po mestu vlačijo in premog ponuja. Voznik ne upije, ampak zvončka in sicer prav tako, kakor je v cerkvi navada; na ulicah se sliši tako zvončkanje le, kedar gredo obhajati. Meni se zdi tako zvončkanje ne le nepristojno, ampak tudi nadležljivo, ker straši ljudi in jih moti — posebno ženske — da hité na ulice po blagoslov, potem pa se jezé nad zmoto. To sta že dva pridelka napredka. Morda pride še kdo, ki bo Frankobrodske klobase prodajal po ulicah in ljudi vabil s tem, da bo streljal — s topovi.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Novica, da ministerstvo namerava odlog državnega zbora koncem junija meseca za 2 meseca, ni še resnična; ministerstvo želi, da se ne odložijo obravnave velevažnih predmetov, ki jih ima rešiti državni zbor, na priliko, novo pogodbo z Ogrri in novo davkovsko postavo. Zato menda je poslanec Suess 8. dne t. m. interpeliral prvomestnika odseka, ki ima o novi davkovski postavi poročati: kdaj da pride ta postava v obravnavo zbornice? Prvomestnik Eichhoff je odgovoril, da nova postava namerava davke povekšati in da sedanji čas ni za nova bremena ugoden, vendar odsek pripoznava potrebo povekšanja davkov in do 20. t. m. pride ta postava zbornici v obravnavo. Bo li vaš „Tagblatt“ kaj o tem poročal, kar bode sklenila po veliki večini nemška zbornica poslancev? — Kar se tiče nove pogodbe z Ogrri, bodo o tem tudi viharne razprave, kajti dotična komisija Oggerskega zbora že je sklenila, da še za cel procent manj, kakor dozdaj, tedaj le 29 procentov, hoče Oggerska donášati k vzajemnim državnim stroškom! Avstrija mora na vsakako na to odgovoriti: „non possumus“, kakor „Agram. Presse“ na kratko pa dobro pravi, kajti dualizma, nikdar dosti sitega na Magjarski strani, mora Avstrija že sita biti

— Dr. Razlag je zaradi bolehnosti od zbornice poslancev zopet dobil odpust za 4 tedne.

— Kako naša Avstrija armada misli o Turškem boji, pokazalo se je zopet te dni v Pragi, ko je okoncu vojaških vaj brambovcev oberstleutenant Kolb razpustil vojake z nagovorom, v katerem je med drugim rekel: „Popolnem sem prepričan, da — če bi Vas presvitli cesar klical k orožji — boste navdušeno šli v boj zoper nevernega Turka.“ In vojaki so odgovorili z gromovitimi „urrah-klici.“ —

Iz Rusko-Turškega bojišča. — Iz Azije ni odločnih novic. Le toliko je gotovo, da Rusi gredo vedno naprej, Turki pa se jim umikajo. Muktarjeve armade že menda ni veliko več. — Donave Rusi še tudi niso prestopili; vendar se bo to zdaj gotovo kmalu zgodilo, ker voda pada. Za prestop je vse pripravljeno. — Črnogorci so imeli zadnje dni hud boj s Turki, ker so ti hoteli predreti skoz Dugo (Dolgo) sotesko in preskrbeti trdnjavo Nikšiče z živežem. A tega niso dosegli, čeravno je boj trajal neprenehoma 55 ur. Izid še ni natanko znan, ker so zanesljivim poročilom pota zaprta. Če so se Črnogorci kje umaknili, to storili so le iz previdnosti; teh sokolov Turki ne bodo ugnali.